

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/54/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516202868
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2516202868.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: U. T., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov: matka I. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. W. XXX, právne zastúpená: RS legal, s.r.o., so sídlom M. Waltariho 7, Piešťany a otec PaedDr. M. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XX, U., o návrhu matky a otca na nariadenie neodkladného opatrenia, rozhodujúc o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 24. júna 2016, č.k. 13P/164/2016-29, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

odôvodnenie:

1. Uznesením, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie nariadil predbežné opatrenie, ktorým ponechal maloletú v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a to tak, že maloletá U. bude v osobnej starostlivosti matky vždy od piatka od 17.00 hod. párneho týždňa po dobu jedného týždňa do nasledujúceho piatka nepárneho týždňa do 17.00 hod. a v osobnej starostlivosti otca vždy od piatka od 17.00 hod. nepárneho týždňa po dobu jedného týždňa do nasledujúceho piatka párneho týždňa do 17.00 hod., pričom každý z rodičov si maloletú v stanovenom čase prevezme v mieste bydliska druhého rodiča s tým, že výživné sa neurčuje. O návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia rozhodol tak, že tento zamietol.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovení § 74 ods. 1 a ods. 2, § 75 ods. 1, ods. 2, ods. 6, ods. 8, § 76 ods. 1 a § 102 ods. 1 Zákona č. 99/1963 Z.z. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.), vecne rozhodnutie odôvodnil tým, že z obsahu spisu mal preukázané, že maloletá pochádza z manželstva rodičov, ktorí toho času spolu nežijú, keď matka sa v januári tohto roka odsťahovala aj s maloletou zo spoločnej domácnosti v U. k svojej matke do obce S. W.. Z podaných návrhov oboch rodičov sú zrejmé nedorozumenia v ich predstave o výkone osobnej starostlivosti o maloletú U., ktorá skutočnosť nepochybne odôvodňuje potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov predbežným opatrením, pričom podľa zhodného vyjadrenia rodičov po odchode matky sa na výkone osobnej starostlivosti o maloletú podieľajú obaja rodičia, ktorí sa v starostlivosti striedajú v týždňových intervaloch.

3. Súd prvej inštancie vychádzal z obsahu návrhu matky a otca na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom matka sa domáhala zverenia maloletej do jej osobnej starostlivosti, určenia vyživovacej povinnosti otcovi na maloletú vo výške 80 eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca k rukám matky a úpravy stretávania otca s maloletou každý nepárny víkend v čase od piatka 18.00 hod. do nedele 18.00 hod. s tým, že toto predbežné opatrenie stratí účinnosť dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Okresného súdu Piešťany o úprave rodičovských práv a povinností k maloletej U.. Otec sa domáhal zverenia maloletej do striedavej osobnej starostlivosti tak, že on bude oprávnený starať sa o maloletú každý párny týždeň od pondelka 17.00 hod. do nasledujúceho pondelka 17.00 hod. kedy dieťa v mieste bydliska odovzdá matke a matka bude oprávnená osobne sa starať o maloletú každý nepárny

týždeň od pondelka 17.00 hod. do nasledujúceho pondelka 17.00 hod., kedy maloletú v mieste bydliska odovzdá otcovi s tým, že počas trvania striedavej starostlivosti rodičov sa výživné neurčí.

4. Matka návrh na nariadenie predbežného opatrenia zdôvodňovala tým, že doposiaľ vo veci samej nebolo nariadené žiadne pojednávanie a preto nemožno očakávať skorú úpravu vzťahov medzi účastníkmi, pričom podľa jej názoru je dočasná úprava nevyhnutná z dôvodu, že otec maloletej nie je ochotný prihliadať na útlý vek dieťaťa a trvá na striedavej starostlivosti oboch rodičov, z čoho vznikajú medzi rodičmi vážne nedorozumenia a negatívne to ovplyvňuje aj maloletú.

5. Otec svoj návrh zdôvodňoval tým, že do 10.01.2016 vychovávali maloletú U. spolu s matkou v spoločnej domácnosti v U., kedy sa matka maloletej spolu s maloletou U. bez uvedenia dôvodu odsťahovala ku svojej matke a odvtedy v manželstve pretrvávajú problémy, pričom manželka ho informovala, že chce manželstvo ukončiť rozvodom. Otec požiadal matku o umožnenie striedavej osobnej starostlivosti do rozvodu manželstva, čo táto odmietla a bezdôvodne mu neumožňuje styk s dcérou pod rôznymi zámienkami, v dôsledku čoho sa vzťah medzi ňou a otcom postupne narušuje, navyše sa matka pred maloletou vyjadruje na adresu otca znevažujúco. Konaním matky boli prerhnuté aj doterajšie rodinné väzby medzi súrodencami, keďže otec má v striedavej osobnej starostlivosti aj dvoch synov z prvého manželstva a súrodenci sú na seba citovo naviazaní.

6. Šetrením pomerov účastníkov zo strany kolízneho opatrovníka mal súd prvej inštancie zistené, že od januára 2016, odkedy rodičia nežijú spolu, si maloletú U. striedajú v týždňových intervaloch od piatku do piatku a neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že by takýto výkon osobnej starostlivosti o maloletú nebol v jej záujme. Maloletá bola kolíznym opatrovníkom opísaná ako veselé dieťa, pričom sama sa vyjadrila, že u otca jej je dobre. S ohľadom na uvedené mal súd prvej inštancie za to, že nie je dôvod meniť doterajší spôsob výkonu osobnej starostlivosti o maloletú, ktorý si zvolili samotní rodičia, a ktorý sa uskutočňuje už viac ako 5 mesiacov. Matka síce dôvodí, že pre útlý vek maloletej nepovažuje striedavú osobnú starostlivosť za vhodnú, avšak tento argument s prihliadnutím na skutočnosť, že rodičia sa v starostlivosti o maloletú fakticky striedajú od počiatku prerušenia spolužitia až doposiaľ, sa javí ako neopodstatnený, keďže je zrejmé, že v prípade ak by mali byť týmto ohrozené záujmy maloletej, nebola by matka podávala návrh až po viac ako štyroch mesiacoch výkonu striedavej osobnej starostlivosti. Berúc preto do úvahy, že medzi rodičmi v súčasnosti existuje zrejmy rozpor v predstave o ďalšom výkone osobnej starostlivosti o maloletú U., ktorá skutočnosť nepochybne odôvodňuje potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov predbežným opatrením, rozhodol preto súd o ponechaní maloletej v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, keď podľa názoru súdu je za daných okolností v záujme maloletej práve pokračovanie v už nastavenom spôsobe výkonu osobnej starostlivosti, ktorý je predpokladom zachovania rovnocenného vzťahu maloletej s oboma rodičmi. Zároveň súd prvej inštancie dospel k záveru, že nie je potrebné predbežným opatrením upravovať výživovú povinnosť rodičov k maloletej počas striedavej osobnej starostlivosti, berúc do úvahy, že predbežné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. V tomto prípade súd po oboznámení sa s pomermi rodičov uzavrel, že zabezpečiť výživu maloletej v nevyhnutnej miere (ktorá prichádza do úvahy pri predbežnom opatrení) je v možnostiach oboch rodičov, ktorí sa v starostlivosti o maloletú budú aj naďalej striedať a to v rovnakých časových intervaloch.

7. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie sa v zákonnej lehote odvolala matka, ktorá navrhla aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil, maloletú zveril do jej osobnej starostlivosti, otcovi určil povinnosť platiť na maloletú výživné v sume 80 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred a otcovi upravil stretávanie s maloletou každý nepárny víkend od piatka od 18.00 hod. do nedele do 18.00 hod.. V odvolaní uviedla, že je síce pravdou, že spočiatku od prerušenia spolužitia zabezpečovali s manželom starostlivosť o maloletú vo forme striedavej osobnej starostlivosti, avšak matka si myslí, že maloletej to neprospieva, vždy je smutná keď od matky odchádza. Matka od počiatku s touto formou starostlivosti vnútorne nesúhlasila, avšak nemala dostatok síl a odvahy aby manželovi dokázala oponovať, pričom dnes si uvedomuje, že to bola chyba. Až po dlhšom odlúčení od manžela si uvedomila, že po celú dobu trvania manželstva robila vždy to, čo manžel vyžadoval a ona mala problém brániť sa jeho manipulovaniu. Uviedla tiež, že počas ich spolužitia sa otec maloletej nevenoval a začal sa o ňu zaujímať až po odsťahovaní sa matky zo spoločnej domácnosti. Matka má záujem, aby otec s maloletou budoval kvalitný vzťah a okrem víkendov si ju môže brávať na pár hodín aj počas týždňa, avšak vzhľadom na vek maloletej, súrodeneckú väzbu so staršou sestrou G., ktorá je v starostlivosti matky a s ohľadom na

zdravý vývin maloletej, je matka presvedčená, že prevažnú osobnú starostlivosť by mala zabezpečovať ona. Považuje pritom za vhodné prizvať do konania vo veci samej súdneho znalca.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - matka dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d) CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

9. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 13P/164/2016 je návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala zveriť maloletú do jej osobnej starostlivosti, upraviť styk otca s maloletou a určiť výživné na maloletú, a súčasne je predmetom aj návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal zveriť maloletú do striedavej osobnej starostlivosti.

10. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný a vyhovel návrhu otca ponechajúc maloletú v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov.

11. S účinnosťou od 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), ktorým bol zrušený Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 471 ods. 1 CSP predbežné opatrenia nariadené pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa spravujú ustanoveniami tohto zákona o neodkladných opatreniach. Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 161/2015 Z.z. (Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na rozhodnutie o návrhoch rodičov na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a poukazuje na správnosť tam uvedených dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, preto nemôže dať za pravdu odvolateľke, ktorá navyše v odvolaní neuviedla žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu odvolaním napadnutého uznesenia.

13. Z dokazovania vyplýva, že obaja rodičia majú vhodné výchovné prostredie pre maloletú a maloletá sa u otca dobre cíti. Pokiaľ matka v odvolaní uvádza, že si myslí, že striedanie dieťaťa neprospieva, k tomuto odvolací súd uvádza, že v súčasnosti je predčasné robiť podobné závery, nakoľko zo spisu tvrdeniam matky nič nenasvedčuje a ani v odvolaní matka nepredložila žiadny dôkaz na podporu svojho tvrdenia, pričom samotný vek dieťaťa nie je prekážkou striedavej osobnej starostlivosti. To, že matka s touto formou starostlivosti od počiatku vnútorne nesúhlasila, ako tvrdí v odvolaní, alebo to, či sa otec o maloletú v minulosti staral alebo nie, je v súčasnosti irelevantné, pretože rozhodujúcim hľadiskom pre rozhodnutie súdu je záujem dieťaťa. V záujme dieťaťa je potom predovšetkým to, aby bolo vychovávané spoločne oboma rodičmi a pokiaľ to nie je možné (ako je tomu aj v prejednávanej veci, keďže rodičia spolu nežijú), potom rovnocenne oboma z nich za predpokladu, že tomu nebráni žiadna vážna prekážka. V danom prípade je od ukončenia spolužitia rodičov maloletá U. zvyknutá striedať sa u oboch rodičov, je s tým uzročená a nemá s tým zatiaľ žiadny vážny problém. Správne potom rozhodol súd prvej inštancie, keď súdnym rozhodnutím „zakonzervoval“ fakticky už niekoľko mesiacov realizovaný model osobnej starostlivosti o maloletú, čím je zachovaná rovnocenná citová väzba k obom rodičom a rovnako zostávajú rovnocenným spôsobom zachované aj súrodenecké väzby maloletej so súrodencami žijúcimi u otca ako aj u matky. Výhradami matky, ako aj jej návrhom na prirátanie súdneho znalca do konania sa bude podrobnejšie zaoberať súd prvej inštancie v konaní vo veci samej.

14. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie a preto napadnuté uznesenie ako vecne správne v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

15. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č. 233/1995 Z.z., alebo ak ide o rozhodnutie o starostlivosti o maloletého, styk s maloletým alebo inú ako peňažnú povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa štvrtej časti CMP.